

Sisällysluettelo

Kaupallisia tiedotteita

Sisällysluettelo 1

Tapahtumakalenteri 1

Pääkirjoitus 2

Vartiolaisista... ja sarjakuva 3

Partiotaitojen SM-kilpailut Kara-99 4

Kullavuoren "valloitus" 5-6

Sudarileiri Viherlahdessa 6-7

Veneenhakumatka 15.-17.10. 7-8

Kipparin löpinät... 8

Kaupallisia tiedotteita

Huhutaan, että...

Päätoimittaja: Jesse Sinisalo
Ilm.pvä: 6.12.1999
Toimittajat: Johtajisto
Julkaisija: Jokikylän Pojat
Painopaikka: Raison Seurakunta
Painomäärä: 150 kpl

Tapahtumakalenteri

Joulukuu

6.12. Kynttiläkartio W-P klo 18
6.12. Syyskokous klo 20
10.-12.12. Koko lippukunnan leiri
Viherlahti
12.12. Puurojuhla Viherlahti
19.12. Halti muistelot

Tammikuu 2000

10.1. Tammikirkko klo 18
vko 3 Kokoukset alkaa
29.1. V-SP:n talvikisat

Helmikuu 2000

18.-20.2. JoPo-juttu viikonloppu
23.-27.2. Tulentaiga

Maaliskuu 2000

10.-12.3. Sudenpentuleiri

Huhtikuu 2000

14.-16.4. Vene-2000
Pääsiäinen Hiihtovaellus
Vko 16 Partioviikko

Toukokuu 2000

6.5. Veneen kastaminen
7.5. Partioparaati
12.-14.5. JoPo-juttu viikonloppu

Tuoreimmat tapahtumatiedot löydät osoitteesta:

www.lpk.partio.fi/v-sp/jopo

Sekä lisäksi:

- * KUVAGALLERIA
- * NORTHWEST
- * SUDENPENNUT
- * VARTIOLAISET
- * JOHTAJAT
- * JOPO-JUTUT
- * LINKKEJÄ MAAILMALLE

Pääkirjoitus

Käsissäsi on juuri uunituore JoPo-jutut, joka on samalla kuluvan vuosituhanen viimeinen. Onko se mikään suuri juhlan aihe, jää jälkipolvien arvioitavaksi, mutta vuosiluvun alkaminen jatkossa kakkosella pistää allekirjoittaneenkin miettimään sen luomia uusia haasteita lippukuntamme toiminnassa.

Partio sinällään tuskin muuttuu radikaalisti ainakaan huomioitavan nopeassa aikataulussa, mutta meitä ympäröivän yhteiskunnan entistä hektisempi kehitys luo paineita myös partion ja sitä kautta lippukunnan toiminnan suuntien uudelleen arvioimiseen ja maalittamiseen. Jokikylän Pojat eivät tule tämänsuuntaisesta kehityksestä tipahtamaan. Hyvästä esimerkistä ajantasalla olemisestamme on mielestäni lippukunnan omat kotisivut, lehden tietokonepohjainen taitto, jne. mutta ennen kaikkea yleinen toimintamme ”modernismi”. Lippukunnan johtajarintama on kyennyt muokkaamaan toiminnasta vanhoja perinteitä kunnioittaen ja toiminnan tavoitteet muistaen tämän päivän nuorille ja lapsille soveltuvaa mielekästä ja motivoivaa harrastetta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että muutoksen kyydissä pysyttäisiin hinnalla millä hyvänsä. Kuten jo mainitsin, perinteet ovat yhä edelleen kunniaa. Vai voisiko joku kuvitella toimintavuotta ilman puurojuhlaa, Itsenäisyyspäivän viettoa, Yrjön Päivän viettoa tai vaikkapa Tammi-kirkkoa? Perinteitä on toki muitakin: Miehuuskoe, riihiherätys, vene...

Niin, lippukunnallamme on hankittuna uusi vene. Yhden kokonaisen ja piiitkän veneettömän kesän jälkeen olemme taasen onnellisia meripartiolaisia, joilla on vene. Uljaasta aluksestamme löytyy lisätarinaa lehden sisäsivuilta. Itsetarkoitus vene ei saa olla, mutta se tuo paljon uusia ulottuvuuksia toimintaamme monipuolistaen sitä konkreettisesti.

Kaikki nämä seikat yhdessä mainitsematta jääneiden kanssa luovat sen partiolippukunnan, mikä Jokikylän Pojat on ollut, on, ja tulee olemaan myös ensi vuosituhanella. Se on lippukunta, johon voi ylpeyttä äänessään sanoa kuuluvansa.

Rauhallista Joulua ja Menestyksestä Seuraavaa Vuotta toivottaa

PÄÄTOIMITTAJA

Vartiolaisista...

JoPoissa toimii aktiivisesti kolme vartiota. Vartiolaisten iät vaihtelevat –88 syntyneistä –85 syntyneisiin. Johtajina toimii viisi vartionjohtajaa ja aktiivisia vartiolaisia niissä kaikissa on yhteenlaskettuna 15. Vartioiden kokoontumispaikkana toimii JoPomökki maanantaisin ja tiistaisin.

Harppuuna

Johtajana toimii Juha Paukku. Vartiolaiset: Tapio Enberg, Henri Honka, Marko Nikmo, Mikko Paavola, Karri Palmroos, Akseli Syrjälä ja Lassi Tuominen

Ilves-vartio

Johtajina toimivat Timo Päivärinta ja Petri Eerola
Vartiolaiset: Santtu Koskinen, Eemeli Myllymäki ja Samuli Salmela

Paranormaalit Eränkävijät

Johtajina toimivat Juho Karppinen ja Teemu Hirvonen
Vartiolaiset: Teemu Seikkula, Aleksi Mannerjoki, Toni Saksanen, Eero Salminen, Jukka Tuohimetsä, Juha Mikkola, Timo Päivärinta ja Petri Eerola

Partiotaitojen SM-kilpailut Kara-99 2.-3.10.

Partiotaitokilpailuissa testataan kilpailijoiden partiotiedot ja -taidot. Kilpailu on joukkuekilpailu, joten ilman hyvää joukkuehenkeä ei ki-soissa pärjää.

Kokemusta etsimässä

Partiotaitojen SM-kilpailut järjestettiin tänä vuonna Riihimäellä. Oman piirimme PT-kisojen menestyksen(?) myötä lippukuntamme sai edustuspaikan SM-kisoihin. Tämä paikka päätettiin täyttää dynaamisella kolmikolla, joka koostui Jaakko Salmisesta, Olli-Matti Mikkolasta ja Lauri Pohjasesta. Ajatuksena vartiolla oli lähinnä etsiä kokemusta, sillä menestys sukkapukuvartioiden joukossa tuntui tavoittamattomalta.

Paljon porukkaa ja kiperiä tehtäviä

Kisoihin osallistui ympäri Suomea yhteensä 124 vartiota, joista 32 oli sinisessä, 28 punaisessa, 28 ruskeassa ja 36 harmaassa sarjassa. Näistä vartioista 8 kilpaili kilpailun ulkopuolella.

Osallistujia kaikissa vartioissa on yhteensä reilu neljäsataa ja omasta piiristämme osallistujia oli kaksi bussilastillista. Odotimme ki-soista fyysistä rasitusta, näpräilyä ja luonnontuntemusta ja sitä sai mitä tilasi. Reilun vuorokauden aikana tallattavaa oli 28,5 kilometriä ja tehtäviä 25.

Reissu alkoi kaupunkisuunnistuksella ja ensimmäisen päivän aikana ammuttiin ritsalla, tehtiin harava ja lapio, mietittiin eläinten elinpiirejä, hoideltiin puukotuksen uhria, pähkäiltiin tapahtumia 50-luvulta ja käveltiin, käveltiin ja käveltiin.

Touhukas yö

Vartiomme ehti yörastille hyvissä ajoin 7 minuuttia ennen tavoiteajan täyttymistä. Suuntana ei suinkaan ollut makuupussi vaan saimme käteemme aimo nivaskan tehtäväkäsyrjä. Aikaan oli saatava klimppisoppa, ekolusikka ja tiimalasi. Lisäksi kokosimme maitolaatikoista neljän metrin pinon Jaakon roikkuessa kiipeilyvaljailla puussa. Tämän osoittautui kisojen parhaaksi rastiksi. Kaiken päälle oli vielä pieni yösuunnistus. Näpräiltävää oli niin paljon, että yönunta ei tullut minuuttiakaan, mutta emme antaneet sen häiritä seuraavan päivän menoamme.

Loppukiri

Aamun sarastaessa reissu jatkui muistelemalla laulujen sanoja, kävelemällä puujaloilla ja tekemällä narukone. Koska mat-

kan varrelle osui myös ongelmajätelaitos, oli luonnollista että yksi rasti koski ongelmajätteitä. Kisa päättyi perinteisesti loppukiriin, jonka jälkeen odotti ansaittu sauna, uinti ja ruokailu. Sitten vain odoteltiin lopputuloksia ja loppuja kisavartioita metsästä. Lopputulokset olivat 31. sija ei oikein mieltä lämmittänyt varsinkin kun lauantain jälkeen sijoitus oli 24. Kokemuksena kisat olivat kuitenkin erittäin positiiviset ja jäihän vielä parannettavaa tuleviin kisoihin.

PT-kisat Raisiossa 2001

Jokikylän Pojat ja Raision KilliNallit järjestävät Varsinais-Suomen partiopiirin syysmestaruuskilpailut vuonna 2001. Järjestelykoneisto on pyörähtänyt jo käyntiin ja suurimmat tehtävät on jaettu. Lähes kaikkia lippukunnan jäseniä, jäsenten vanhempia ja ystäviä tullaan tarvitsemaan rastihenkilöinä ja muissa yleishyödyllisissä tehtävissä. Kisat ovat myös osa lippukuntamme 50-vuotisjuhlaa, jota tullaan viettämään samoihin aikoihin.

LAPA

Kullanvuoren "valloitus"

Juttu kertoo Paranormaalien Eränkävijöiden ja Ilvesvartion yhteisestä retkestä Kullanvuoren laavulle. Osallistujia oli 11.

Lauantai 2.10 (Kaikki)

Olimme kerääntyneet vesilaitoksen saunalle klo.12 kaikki täynnä tarmoa. 10 henkilöä, jotka oli valmiina viikonloppuretkelle kullanvuoren valloittamiseen. Ensimmäiset lähtivät vanhemmat ja hieman kokeneemmat Paranormaalit eränkävijät ja melkein heidän jälkeensä Ilvesvartio. Eränkävijät menivät itsenäisesti ensimmäiselle karttaan merkitylle levähdyspaikalle jossa he odottivat nuorempia.

Lauantai klo 12.30 (Ilves)

Lähdimme pian paranormaalien eränkävijöitten perään. Kun olimme kulkeneet kymmenen metriä tuli ensimmäinen "koska pidetään tauko" kysymys. No,

se pidettiin puolentoista kilometrin marssin jälkeen metsän suojissa. Juuri kun olimme aikeissa jatkaa matkaa, kuului huuto "MISSÄ ON MUN MAKUUPUSSI". Huutaja oli Eemeli. Ja makuupussi oli tosiaan hukassa. Pete lähti juoksemaan takaisin päin ja pianhan se pussi löytyikin. Pussi uudelleen kiinni, tällä kertaa vähän piukemmin, ja ei kun matkaan, kohti seuraavaa levähdyspaikkaa, jossa toiset jo odottivat. Sinne päästyämme söimme eväitämme ja opettelimme kartan lukua ja suunnanottamista...

Lauantai klo 13.00 (Eränkävijät)

Kun saavuimme levähdyspaikalle Ilves-porukka oli kohtalaisen kaukana, saimme odottaa hieman aikaa kunnes he suvaittivat saapua paikalle. Pikaisen suunnistuskurssin jälkeen lähdimme taas kävellen kohti päämääräämme laavua. (Mer-

kittyä, hieman lyhempää reittiä kuin ryhmä Ilves) Olimme hienoisen nousun jälkeen perillä noin klo 14.30. Heti kun olimme levähtäneet hetken, alkoi vatsat vaatia ruokaa eli italianpataa tulelle. Ja kyllä oli hyvää. Soittelimme Timolle, että "missäs ootte."

Lauantai-iltapäivä (Ilves)

Lepopaikalta jatkettuamme teimme pienen lenkin, että matkaan saataisiin hiukan pituutta. Pidimme vielä yhden tauon ja jatkoimme yhdessä ja reippain mielin kohti Kullanvuorta. Perille päästyämme teimme italianpataa. Se oli hyvää.

Lauantai-ilta (Koko komppania + täydennysmiehet)

Ilvesvartio suoritti osia kolmosluokasta ja paranormaalit eränkävijät viettivät aikaa nuotion ääressä. Pimeän tultua leikimme valosotaa. Juha keksi parhaan piilon-ulkovesan (VIRTA PÄÄLLE...).

Lopetettuamme "sodan" aloimme valmistautua yön syömällä iltapalan.

Sen jälkeen aloimme virittellä pressua puulaavun eteen tuulelta ja vedeltä suojaamaan. Ähellyksen jälkeen ahtauduimme, kaikki yhdeksän, tilavaan laavuun. Ähellyksen (taas) lo-

puttua nukkumatti tuli vierailemaan luonamme laavussa.

Sunnuntaiaamu (Kaikki)

Aamun tullen kuulu Tupon karjaisu ”KOMPPANIASSA HERÄTYS” Johon vastattiin varsin negatiivisella tavalla. Jukka ja Timo alkoivat sytytellä nuotiota ja muut valmistelivat aamupalaa.

Sunnuntaipäivä (eränkävijät)

Lähdettyämme laavulta kohti vesilaitoksen saunaa alkoi ikävän pahaenteisesti

tihkuttamaan vettä. Vuoren juurella meinasimme mennä väärää polkua, mutta onneksi emme kerinneet mennä kovin pitkälle. (kartta oli jätetty Tupon huostaan) Käännyimme oikeaan suuntaan. Pikkasen matkaa kuljettuamme heitimme sadetamineet päälle, ja matka jatkui. Ruoan laittoon kerkesimme juuri ennen kaatosadetta, mutta syödessä satoi varsin paljon.

Lopussa tulimme siihen tulokseen, että olisi vielä voitu kiertää Haunisten tekoaltaat kerran ympäri.

Sunnuntaipäivä (Ilves)

Syötyämme hernesoppaa pakkailimme ja aloimme lähtemään. Alkuperäisistä suunnitelmista poiketen käytimme lyhyempää reittiä. Matka taittui mukavasti vesisateessa.

Jo hyvän matkaa tultuamme Axu soitti ja kertoi ”ollaan perillä”. Pian mekin saavuimme saunalle ja näin saatettiin loppuun tämä mukava retkemme.

Timo ja Axu

Sudarileiri Viherlahdessa 15.-17.10.

Tämä on tarina rohkeasta poppoosta, joka säitä uhmaten kohtasivat uusitun Viherlahden leirikeskukseen syksyisenä viikonloppuna... ja ottivat vielä tyttöjä (yök?) mukaansa. Mitä siellä sitten sattuikaan? Lue tämä artikkeli, niin olet tietäväisempi.

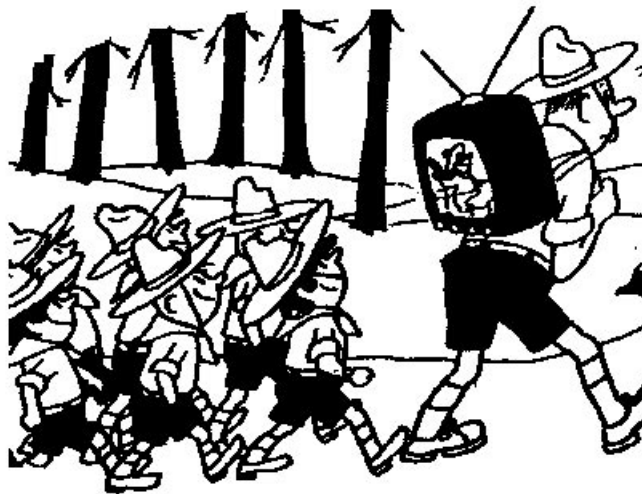
Majoittuminen alkaa

Pojat asettavat makuupussinsa Ruusulan leveille lavereille ja Kaarinan Sädetytöt saavat Koivulan ja Kalliolan parvisängyt käyttöönsä. Koska leirillä on paljon uusia naamoja, KST:n johtajat järjestävät sudareille

tutustumisleikkejä saunan takkahuoneessa. Aluksi tunnelma on hieman varautuneempi, mutta se vapautuu samalla kun leikin myötä aletaan tuntea muita sudareita. Iltapalaksi sudarit saavat itse valmistaa omat makkaransa nuotion lämmössä. Muutaman

Paikalla

Syysiltana bussin valokiila leikkaa Viherlahden parkkipaikan pimeyden. Linja-autosta astuu ulos nelisenkymmentä sudaria epävarmoin askelin. Häslinkiä syntyy, kun jokainen haluaa välittömästi omat leirivarusteensa ulos autosta. Johtajat ottavat tilanteen kuitenkin pian hallintaansa ja kuljettajamme on valmis palaamaan Raisioon.

kerran pettymyksen voihkaus laukaisee hiljaisuuden, kun oma makkara tippuu nuotion hiillokseen. Onneksi makkaroita on varattu riittävästi ja jokainen saa makkaran jos toisenkin syödäkseen. Silmäluomet alkavat painua alaspäin ja on aika painua unten maille.

Lauantai

Lauantai-aamun herätys on varhain aamulla. Silti muutamat sudarit ovat antaneet kuulua itsestään jo tuntia ennen herätystä. JoPo-perinteiden mukaan aamu alkaa lipunnostolla. Leiriläiset asettuvat puolikaareen lipputangon ympärille. Lipun noustessa sudarit tervehtivät lippua kahdella ja vanhemmat partiolaiset kolmella sormella. Tämän jälkeen muodostuu pitkä jono ruokalan eteen aamupalaa

hamuten. Hyvässä järjestyksessä mennään nauttimaan pöydän antimista. Päivän ensimmäisenä tehtävänä on operaatio linnunpönttö, joka yleisesti ottaen sujui hyvin. Ne jopa muistuttivat hieman pönttöjä. Suuremmilta haavereilta säästyttiin, lukuun ottamatta paria pientä haavaa. Seuraavaksi oli vuorossa Augustan maittava ateria. Pienen vapaa-ajan jälkeen alkoivatkin jo luontorastit, jotka liittyivät yllättäen luonnon- ja sääntuntemukseen. Rasteina olivat mm. kiikarointi, kasvintunnustus, lintujenäännet, sääpiste, jne. Raskaiden rastien jälkeen oli vähän vapaa-aikaa ja jullit villiintyivät täysin. Pimeyden saapuessa sudarit lähtivät Pasin ja Jukan johdolla kohti Kanavuorta. Sieltä tultuamme oli saunakin jo lämmin. Saunottuamme oli

iltaohjelman ja pikaisen iltapalan vuoro, jonka jälkeen painuimme koisimaan.

Sunnuntai

Sunnuntaina suoritimme normaalit aamurituaalit ja teimme leirimerkkit kotiin viemisiksi. Perinteisesti myös paikat oli laitettava kuntoon, joten pienten alkurutinoiden jälkeen pakkasimme kamat ja siivosimme asumuksemme. Tunnelma alkoi jo olla haikea, sillä lähdön hetki oli lähellä. Kun bussi saapui pakkasimme tavarat ja ahtauduimme bussiin, ja matka kohti koloa alkoi. Perillä Raisiossa vanhemmat jo odottivat väsyneitä leiriläisiä. Leiri sujui hyvin.

Veneenhakumatka 15.-17.10.

Lähdimme perjantai-illalla junalla kohti Helsinkiä hakemaan lippukunnan uutta pienokaista kotiin. Seitsemän hengen miehistöön kuuluivat Tjussi, Ari, Pekka, Tero, Olli, Ville ja Pete. Perjantai-ilta meni kokonaisuudessaan tutustuessa uuden veneen varusteisiin ja toimintoihin. Veneestä löytyikin kaikennäköistä erilaista verrattuna vanhaan veneeseemme. Pohdimme myös lauantaista reittiä tarkasti, koska ajankohta oli aika myöhäinen ja valoisaa aikaa ei hirveän paljon ollut. Ajattelimme, että paras ja turvallisin reitti kulkisi sisäväylää pitkin hankoon ja sieltä Paraisten portin kautta

Airistolle ja kotosatamaan eli Hahdenniemeen.

Heitimme hyvästit Lauttasaarelle aikaisin lauantai-aamulla. Ajoimme koneella jonkin aikaa, jotta saisimme ladattua veneen akut. Purjeet nostettuamme ja jonkin aikaa purjehdittuamme totesimme erittäin positiivisen asian, vene näytti kulkevan todella mallikkaasti seitsemän hengen miehistölläkin. Otimme myös kauden nopeushuiput, 9,1 solmua. Siinä on pojilla haastetta rikkoa se ensi kesänä. Matkamme eteni pikkuisen etuajassa kohti Hankoa, sillä saavuimme Hankoon auringon

vielä möllöttäessä taivaanrannassa. Matka Helsingin Lauttasaaresta Hankoon kesti noin 11 tuntia.

Sunnuntaina lähdimme jälleen rivakasti liikkeelle. Olli heitti hyvästit meille ja palasi Turkuun yleisiä kulkuneuvoja käyttäen. Saaristomeren kylmät vedet vaihtuivat Espanjan lämpimiin vesiin. Aamu alkoi varsin kipakalla säällä, pakkasta oli parisen astetta. Ajelimme koneella muutaman tunnin, koska ei yksinkertaisesti tuullut. Matkanopeus koneella

ajettaessa on noin 7 solmua. Hiukan ennen Paraisten porttia suoritimme nopean purjemanöövöerin,

aitava miehistö, joka sai moottorin jälleen toimimaan. Syynä koneen sammumiseen oli todennäköisesti

moottori yskäisi pari kertaa. Pidimme taukoa koneajossa ja jatkoimme purjeilla, vaikka hiukan hitaammin. Vesien muuttuessa jo kotivesiksi jatkoimme jälleen koneajoa, kunnes kone teki stopin. Onneksi mukana oli sangen

polttoainejärjestelmään päässyt ilma. Tästä selvittiin ilmaamalla moottori.

Kun pienet hankaluudet olivat ohitse olimme jo melkein kotirannassa. Hahdenniemen kotisatamassa meitä urheita vastassa olivat omaiset, tutut ja muut uteliaat. Syytä olikin, olihan päivä suuri lippukunnalle. Northwest IV oli palannut kotiin.

Kipparin löpinät...

Kesä taas mennä jolkutti ja purjehduskausi siinä sivussa, vaikka lippukunnalla ei venettä ollutkaan... mutta nyt on! Tosin purjehtimaan sillä ei pääse enää tänä vuonna, mutta ensi kesänä sitä taas mennään. Koska monikaan jäsenemme tai heidän vanhemmatkaan ole vielä uutta venettämme nähneet, päätin antaa hieman taustatietoja veneestämme Northwest IV:stä.

Tyyppi: Guyline 335

Valmistettu: 1990 Tanskassa

Pituus: 10,60 m

Leveys: 3,50 m

Syväys: 2-1,5 m (nostoköli)

Maston korkeus: 18,5 m vesirajasta

Purje pinta-ala: 40-100 m²

Purjeet: Isopurje, rullagenoa ja genaakkeri

Moottori: Yanmar 3 GM, 3 syl. 27 hv

Muuta: Jääkappi, kaasuliesi, meri-vhf, ja NMT-puhelin.

Nukkumapaikat 8:lle hengelle ja katsastettu A2 luokan mukaisella varustuksella.

Vene lepää tällä hetkellä Hahdenniemen venetelakalla peitettyinä ja sen kevätkunnostus on tarkoitus aloittaa heti, kun säät keväällä sallivat.

Tarkoituksena on kasta vene Northwest IV:ksi siinä vapun tienoilla, jonka jälkeen sillä on tarkoitus purjehtia lähes joka viikonloppu. Pyrimme järjestämään niin, että jokainen vartio pääsisi edes keran kesässä purjehtimaan viikonlopun verran. Tosin emme pyri unohtamaan sudenpentuja tahi vanhempia, vaan yritämme järjestämään heille iltapurjehduksia jokunen ilta.

Tuulista vuotta 2000 odottaen.

Tero